
NOWINY NAUKOWE.

AKADEMIJE, UNIWERSYTETY, TOWARZYSTWA I ZAKŁADY NAUKOWE.

Posiedzenia CESARSKIEY Akademii Nauk w St. Petersburgu.

Dnia 6 maja. P. Adjunkt *Hess* czytał rozprawę w języku niemieckim o *solu kuchenney gubernii irkuckiey*. P. Akademik *Kupfer* złożył dwa rękopisy rozprawy, już niejednokrotnie przez nas wspomnianego Chemika w *Moskwie*, P. *Hermana*: *Ueber das Atomengewicht des Lithiums, und: Ueber sogenannte krystallisirten Talk aus Perm*. Pierwsza z tych rozpraw była poruczona do rozpatrzenia P. adjunktowi *Hessowi*, a druga P. akademikowi *Kupferowi*. P. Adjunkt *Buniakowski* podał do Akademii rozprawę zawierającą dowodzenie ogólnego teorematu z teoryi liczb. P. Adjunkt *Ostrogradzki* złożył pismo, pod tytułem: *Note sur les intégrales complètes des équations aux différences partielles pour les petites vibrations des corps élastiques*. P. Sprawujący obowiązki Prezydenta doniósł Akademii, że, z porady P. *Humboldta*, przedsięwzięto środki ku dostarczaniu P. *Cuvier* ryb z rzek gubernii irkuckiey i z morza *Ochockiego*, z powodu wydawanego przezeń dzieła ichtyologicznego; że oraz uczynił przełożenie, ażeby i kollekcye akademickie zostały w tej części dopełnione.

Dnia 13 maja. P. Adjunkt *Szmit* czytał rozprawę o pochodzeniu głosek *Tybetańskich*.

Dnia 20 maja. P. Akademik *Krug* złożył rozprawę P. Radcy Dworu, *Tileziusa*, pod tytułem: *Rhinostoma Myrias, Medusa oceani orientalis, Camtschatkam alluentis*.

Dnia 27 maja. P. Akademik *Storch* czytał rzecz objaśniającą zapytanie: *azali rzeczywiście, podług mniemania P. d'Isarn, ilość assygnacyi terazniew-*

szych, jest niedostateczną do obrótu wewnątrz państwa? P. Akademik *Kupfer* czytał notatkę *o sile magnetyzmu ziemnego w St. Petersburgu, Londynie, Chrystyanii i Berlinie.*

Dnia 10 czerwca. P. Sprawujący obowiązki Prezydenta doniósł Akademii, że, na skutek propozycyi P. Akademika *Parrota*, za przychylném wstawieniem się *JOX. Minitsra Skarbu*, nastąpiło Na y w y ż s z e postanowienie względem wydania, bez pieniędzy, z zarządu górniczego i solnego, 20 funtów platyny oczyszczoney, dla gabinetów *fizycznego i chemicznego Akademii Nauk.* P. Ober-Bergmeyer, P. W. *Sobolewski*, który na to otrzymał polecenie, oświadczył w liście do P. Sekretarza dożywotniego, gotowość dostarczania platyny wyrobionej w takiej postaci, w jakiej mianowicie mieć zechce Akademia. P. Sprawujący obowiązki Prezydenta, uwiadomił zgromadzenie, że, w zeszłym tygodniu, nastąpił Na y w y ż s z y rozkaz względem niezwłócnego wysłania uczonych, przeznaczonych do wyprawy na *Kaukaz*; że oraz, na skutek tego, PP. *Kupfer*, *Lenz* i *Menetrie* już wyiechali z Petersburga dnia 7 czerwca i udali się do *Staupola.* P. Sprawujący obowiązki Prezydenta, doniósł Akademii, że *JO. Xiążę, Minister oświecenia narodowego*, potwierdził projekt zakupuienia do obserwatorium koła południkowego, trzystopowego, *Reychenbacha*, i, na skutek tego, dał P. Akademikowi *Wiszniewskiemu* polecenie aby zamówił to narzędzie w *Monachium.* P. Akademik *Krug* złożył jeszcze rozprawę P. *Tileziusa: de Medusis ambiguis.* P. Akademik *Hammel* czytał wyiątek ze staroświeckich dokumentów pisanych *o wyprawie w roku 1628, przedsięwziętej z rozkazu Cara MICHAŁA FEDOROWICZA, do Kabardy, w celu odkrycia tam kopalni ołowiu i srebra.* P. Adjunkt *Ostrogradzki* czytał drugą rozprawę, zawierającą dowodzenie, kommu-nikowanych na posiedzeniu 6 maja, rachunków całkowych.

Dnia 17 czerwca. P. Akademik *Wiszniewski*

czytał rozprawę pod tytułem: *De l'usage du tems et de l'ascension droite du méridien.*

Dnia 24 czerwca: P. Akademik *Krug* czytał, w języku niemieckim badania, co do natrafianych w pisarzach bizantyjskich nazwisk: *Foederati, Faragam i Varangi.*

Dnia 8 lipca: P. Akademik *Pietrow* czytał: o częstych przypadkach dobrowolnego zapalania się ciał ludzi żywych, z wyłożeniem najistotniejszych tego fenomenu przyczyn. Przez wstawienie się *JO. Xięcia, Ministra*, na przełożenie P. *Pietrowa*, wydane zostało okólne zalecenie do wszystkich Gubernatorów, ażeby o wydarzających się tego rodzaju przypadkach były przesyłane do Akademii szczegółowe doniesienia (*).

P. Akademik *Parrot* złożył do zachowania w archiwum, zapieczętowany pakiet, zawierający rozprawę naukową. P. Akademik *Hess*, w niebytności P. Akademika *Kupfera*, czytał swój raport o różprawie mineralogicznej P. *Hermana*: *Ueber so genannten krystallisirten Talk aus Perm.* P. *Hess* mniema, iż P. *Hermanowi*, za pomocą rozkładu, udało się odkryć mylność dotychczasowego o tym mineralu mniemania, i dać najprawdziwsze o jego składzie wyobrażenie; lecz co się tyczy wielokrotnych dowodów tego rozkładu, P. *Hess*, na fundamencie przytoczonych przez siebie przyczyn, powatpuje o jego dokładności i formule na ten mineral oznaczoney. P. *Ostrogradzki* czytał rozprawę o teoryi ciepła.

Dnia 12 sierpnia: P. Akademik *Köhler* czytał w języku niemieckim: o ubóstwianiu bohaterów

---

(*) Lubo Akademia ma nadzieję otrzymania, w swoim czasie, mniej więcej szczegółowych wiadomości o wspomnianych, uwagi godnych przypadkach, przyymie atoli z winną wdzięcznością wszelkie rzetelne zaświadczenie o podobnych zdarzeniach, od jedney lub kilku osób, zaślugujących na powszechną ufność, a które własnoręcznie je podpiszą, z wyrażeniem swego urzędu i miejsca pobytu.

greckich i oddawaniu mężom zasłużonym czci, w szczególnych na to świątyniach. P. Akademik *Krug* doniósł o rozprawie P. Doktora *Sjögrene*, w języku niemieckim: *Historyczne, statystyczne i filozoficzne badania nad Zyranami.* Dzieło to, powiada P. *Krug*, jest wstępną próbką owoców, iakich się można spodziewać z długoletniej podróży P. Dr. *Sjögrene*, w celu zbadania obyczajów i zwyczajów, podań i dyalektów, narodów pokolenia fińskiego, mieszkających w Rosyi północnej." P. Akademik daie nader pochlebne zdanie o historycznej i naydokładniejszej części tego dzieła, a w szczególności o następnych artykułach: nowe objaśnienia względem *Zawoloczija* i *Czudy Zawolokskiej*; o iednoznaczności starodawnej *Permii* i *Biarmii*; o *Cholmogorach*; o dawności rosyjskich zawoiowań na północy w ogólności, i t. d. P. *Krug* poleca autora i iego dzieło uwadze akademii, i proponuie, iżby zostało wydrukowane. P. Akademik *Hermann* przyjął do rozpatrzenia część statystyczną tej rozprawy. P. Adjunkt *Hess* czytał, w języku niemieckim: o *chemicznym rozkładzie diopazu.*

Dnia 19 sierpnia. P. Akademik *Frähn*, czytał w języku niemieckim: *badania celem wyjaśnienia historyi Taberystanu, w ciągu pierwszych wieków Hedżiry, do nastania Deiów z pokolenia Aliia.* P. Akademik *Trinius* złożył zgromadzeniu egzemplarze roślin *Cyperaceae*, które P. Dr. *Meier* (iako botanik towarzyszący w podróży na Kaukaz) opisał w Im tomie drukujących się teraz, w języku francuzkim, *rozpraw cudzoziemców uczonych*, i razem z innemi, zebranemi przezeń w czasie podróży z P. prof. *Ledebuhrem* roślinami altajskiemi, chce przyłączyć do zielnika akademickiego. P. Adjunkt *Hess* czytał doniesienie o rozprawie P. *Hermanna*: *Ueber das Atomengewicht des Lithiums.* P. *Hess* nietylko daie sposobowi, użytemu do tego badania przez P. *Hermanna*, pierwszeństwo nad sposobem chemika szwedzkiego, P. *Arfwedsona*; lecz sam nawet, powtórzywszy doświadczenie tego ostatniego,

dostrzegł, iż dowiedziony przez P. *Hermann*a wypadek jest prawdziwszym.

Dnia 26 sierpnia. P. Akademik *Gräfe* czytał w języku łacińskim rozprawę: *Porównanie języków: greckiego i łacińskiego z dyalektami sławiańskimi*; część etymologiczna; rozdział *Iszy*. P. Sprawujący obowiązki Prezydenta doniósł Akademii, że, przez łaskawe wstawienie się *JO. Xięcia Ministra skarbu*, *NAYJAŚNIEJSZY CESARZ JEGOMOŚĆ* raczył darować dla Akademii pierwszy i najzupełniejszy zbiór monet, ułożony przez P. Akademika *Frähna*, z części pieniędzy, opłaconych przez Persyą w kontrybucyi. Szacowny ten zbiór 421 monet złotych i 212 srebrnych, ceni się 2047 rub. 7½ kop. w złocie, a 131 rub. 40½ kop. w srebro (*).

Dnia 2 września. P. Akademik *Trinius* czytał: *Graminum genera quaedam speciesque complures, definitionibus novis illustratae*. P. Akademik *Krug* złożył od P. Radey Dworu, *Tilesiusa*, rękopism pod tytułem: *Descriptiones et icones equoreae Camtschiaticae, Japonicae et Sinensis, praemissa divisione generali et primaria medusarum*. Sekretarz dożywotni uwiadomił akademią, że, dnia 24 sierpnia, przybyły korwety: *Moller* i *Sieniawin*; na te ostatniey P. Dr. *Mertens*, iako naturalista Akademii Nauk, odbywał podróż około świata. Czytał krótki, tego niezmordowanego w pracy naukowej naturalisty raport, z którego się okazuje, że zbiory akademickie jego staraniem, bardzo znacznie zostaną pomnożone.

Dnia 9 września. P. Akademik *Collins* czytał w języku niemieckim o *rozwinieniu i zastosowaniu ogólnego teorematu z analizy wyższej*. P. Akademik *Parrot* komunikował list P. Adjunkta *Lenca*, donoszący o wejściu na górę *Elborus*. Tenże Akademik złożył instrukcyą, przezeń ułożoną dla P.

(*) O tym, iedynym w swoim rodzaju zbiorze, nieoszacowanym dla Akademii, iako pochlebny znak *N a y y ż. s z y c h* względów, będzie doniesiono w szczegółach.

Lenza, który, zgodnie z postanowieniem akademii Nauk, po skończeniu swych obserwacyy z wahadłem w *Nikolaiewie*, połączy się ze swymi spółtowarzyszami naturalistami, i, w ciągu zimy, będzie kierował wyprawą. Uczeni wędrownicy zabawią przez ten czas nad brzegiem morza *Kaspijskiego*, a mianowicie w *Baku*, gdzie mają robić postrzeżenia fizyczne.

Dnia 16 września. P. Akademik *Fuss* czytał *dowodzenie ogólnego teorematu poligonometrycznego*. P. Akademik *Trinius* złożył krótką instrukcyę, dla P. Dr. *Meiera*, botanika wyprawy Kaukazkiej. P. Adjunkt *Hess* komunikował *projekt nowego narzędzia hygrometrycznego*, i prosił o pozwolenie obstalowania takowego instrumentu iako też wyprobowania go w akademii. P. Adjunkt *Ostrogradzki* doniósł, iż mu się udało dokładnie rozwiązać zadanie *o ruchu fal płynu, zamkniętego w naczyniu*, mającém kształt wycinka walcowatego. Zadanie to jest trudniejsze i bardziey ogólne, aniżeli owo, którego rozwiązanie przesłał do akademii paryzkiej, i gdzie naczynie ma być walcowate.

Dnia 23 września. Akademia jednomyślnie obrała P. Jenerała iazdy J. A. *Emmanuela*, Kaukazkiego Naczelnika obwodowego, na Członka swego honorowego, pragnąc przez to dowieść J. W. Jenerałowi wdzięczności za łaskawą pomoc daną przezeń jej członkom, gdy wstępowali na *Elborus*. — P. Adjunkt *Ostrogradzki* komunikował wynalezione przez siebie *zrównanie różniczkowe na rozchodzenie się ciepła w ciałach płynnych*.

Dnia 30 września. Sekretarz doniósł o nadejściu znacznego zbioru przedmiotów naturalnych, dostarczonych z Brezylji przez P. Akademika *Langsdorfa*. Kommissya osobna złoży doniesienie o jego szczegółach. — P. Akademik *Hermann* czytał rozbiór statystyczny części rozprawy P. Dra *Sjögrena: o Zyranach*. Akademia postanowiła wydrukować to dzieło swoim kosztem. Sekretarz komunikował akademii list P. Dra *Meiera*, botanika wy-

prawy Kaukazkiej. Złożył także darowaną do muzeum akademii nauk, od honorowego iey członka, Senatora, Hrabi D. J. *Chwostowa*, znaną w gubernii kiiowskiej część czaszki i rogi pewnego gatunku bawołów, dziś już nieexystującego w Europie.

P O D R Ó Ż E.

O podróży Barona Humboldta do Syberyi.

W Berlinie otrzymano wiadomość o wyprawie Barona *Humboldta*, Professora *Roze* i kilku innych uczonych. Zamierzali oni zwiedzić granice chińskie. W stepach kirgiskich, z tej strony *Uralu*, napotykali morowe powietrze, które się zrazu pokazało na bydłe, a potem na ludziach. Dla własnego bezpieczeństwa, podróżni postanowili zaprowadzić pewien rodzaj kordonu wędrowniczego, rozkazawszy tylko kilku ludziom mieć stosunki z Kirgisami. Tym sposobem, szczęśliwie uszli niebezpieczeństwa, chociaż później dostrzegli, że służący ich nie zupełnie dokładnie zachowali środki ostrożności. Przybywszy na granicę Chin, zwiedzili stacyą pograniczną, zostającą pod dowództwem officera chińskiego, *Szym-fu*. Nieco pierwej przybył on tu konno, z *Pekinu*, odbywszy tę daleką podróż we 4 miesiące. Dobrze przyjął uczonych niemieckich, będąc widocznie człowiekiem dosyć ukształconym. Gdy ze swojej stacyi oddał wizytę Baronowi, kazano rozesłać przed nim kobierce w namocie, iak nayościnniej go przyjęto, i Baron darował mu sztukę cienkiego granatu, który z wyrażnem zadowoleniem przyjął *P. Szym-fu*, udzieliwszy nawzajem czterech xiązek chińskich, które, rozumie się samo przez się, były nader ciekawe dla podróżnych. Żołnierze chińscy, którzy towarzyszyli officerowi, dla niedostatku innych rzeczy, otrzymali po kawałku cukru białego, z czego, nadspodziewanie, cieszyli się iak małe dzieci. Od granic chińskich, do których towarzyszyło *P. Humboldtowi* wielu urzędników Royssyyskich współ z li-

cznym orszakiem, Uczeni powracali w pożądaném zdrowiu. Inne ieszcze szczegóły wyprawy *P. Humboldta* są następujące: „Podróż od gór *Uralu* do źródła *Irtyszu* i granic *Ziunguryi* chińskiej była przyczyną, że już przez nieiaki czas nie miano wiadomości o Baronie *Humboldcie* i jego spółtowarzyszach, professorach: *Ehrenbergu* i *Roze*. Dnia 28 maja, wyjechawszy z *Moskwy* i zwiedziwszy *Niższy-Nowogrod*, podróżni odbyli *Wołgą* przyjemną drogę do *Kazania* i rozwalin miasta *Bolgary*, niegdys stolicy *Tymurydów*, dokąd i dzisiaj wędrują Tatarzy, dla oddawania czci, i gdzie często ieszcze wydobywają srebrne monety z napisami arabskimi. Z *Kazania* wyprawa tych uczonych szła przez wspaniałe lasy *Wiatskie*, *Perm* i obfitą w pieczary krainę *Kungurską* do *Ekaterynoburga*, leżącego na azyatyckiej spadzistości *Uralu*. Cztery tygodnie (od 15 czerwca do 18 lipca) były przepędzone na poznanie średniej i północnej *Uralu* części, pod względem geognostycznym i botanicznym, oraz na zwiedzenie nowo-odkrytych składow złota i platyny (które co rok dostarczają 300 pudow złota, i 90 pud. platyny), tudzież kopalni *Berezowskich* i *Bohosłowskich*, na północ gór *Werchoturskich*, jako też *Mursińskich* kopalni beryllu i topazu. Z początku, Baron *Humboldt* miał z *Ekaterynoburga* udać się na zachód tylko do *Tobolska*, a potem przez *Omsk* wziąć się ku fabrykom tak zwanym *Złatoustowskim* i ku południowemu *Uralowi*; lecz długo-trwająca przyjemna pogoda, dogodność i szybkość wędrówki, wspieraney czynnemi Rządu środkami, oraz chęć przeniknienia daleko we wnętrze Syberyi i zbadania nowego dlań królestwa roślin, pobudziła go do rozciągnięcia swej podróży ieszcze na 4,000 wiorst, tudzież do zwiedzenia rud Kotływańskich i części *Altaju*. Wędrownicy skierowali swą drogę ku *Barnaulskiej* fabryce górniczey, przez nader ślicznie rozporządzony klasztor *Abalakski*, *Kainsk*, step *Barabiński* i *Bersk*. Choroba zaraźliwa, która grasowała między ludźmi i bydłem zwana zarazą Sy-

birską, wznieciła pewne niebezpieczeństwo; tego roku, wśród wielkiego upału, rozciągnęła się dalecy, aniżeli kiedy, na zachód *Altaju* i ku źródłom *Irtyszu*; (powiedzieliśmy już, iakim sposobem uratowali się od niey wędrownicy). Z *Barnautu*, gdzie się wytapia część srebra z obfitych rud *Koływańskich* (dotąd jeszcze dobywa się tam co rok od 1,000 do 1,200 pudow srebra), podróżni, przez romantyczne jezioro *Koływańskie*, udali się ku sławney w rocznikach kopalni rossyyskich górze *Zmiejewskiej*, do rud *Rydderskich* i *Zyrianowskich*. W nocy, dnia 13 sierpnia, Baron *Humboldt* ze swoimi towarzyszami, w pożądaném zdrowiu, przybył do niewielkiej twierdzy, *Ust-Kamienohorska*, u źródła *Irtyszu*. Zostawiwszy tu podróżne karety Sanktpetersburskie, odbywali dalszą drogę na długich wozach syberyyskich, do *Buchtarminsku* i *Narymu*, gdzie stoją ostatnie forpocztys kozackie. Jenerał-Gubernator Syberyi zachodniey, Jenerał *Weljaminow*, przydał *P. Humboldtowi* za towarzysza iednego ze swoich Adjutantów z *Tobolska*, i dowodzący na linii *Irkuckiey* Jenerał *Litwinow* przybył z *Tomska* do *Barnautu*, ażeby towarzyszyć podróżnym do *Omska* i zapewnić im wszelką wygodę, iaką tylko można znaleść w tamieczney krainie, wzdłuż stepu kirgiskiego. Już w *Ust-Kamienohorsku* Baron *Humboldt* otrzymał wiadomość, że officerowie chińscy, w *Ziunguryi*, pragną mieć zaszczyt odwiedzenia go i oddania winnego szacunku; dla tego też, dnia 17go sierpnia, udał się do *Baty* (u Chińczyków *Chonimaylech*). Kraina około *Buchtarminska*, *Krasnojarska* i granic Mongolii chińskiey nader godna jest uwagi pod względem geognostycznym. Forpocztys chińskie po obu stronach *Irtyszu*, na północ jeziora *Cayzana*, składają się z żołnierzy Mongolskich, obdarthey chałastry, która tak co do obyczajów iako i odzieży bardzo się różniła od dosyć ukształconego i w jedwabną suknię odzianego officera chińskiego. Młodzian ten (iakośmy już wyżej o tém powiedzieli) nie dawno

co przybył z *Pekinu*, i, dowiedziawszy się, że brat *P. Humboldta* (Minister pruski) napisał rozprawę o języku chińskim, dał wędrowcy, dla wręczenia bratu, dzieło historyczne, w języku chińskim, w 5ciu tomach. Kraina około *Chonimayle-chu* jest bardzo pustelnicza. W dolinie utrzymują się Baktryyskie wielbłądy dwógarbowe. Na lewym brzegu *Irtyszu* stoi na niewielkiem wzgórzu pogoda chińska. Nasi uczeni, korzystając z przyjemney pogody, w miejscu odosobnioném blisko *Choni-mayle-chu*, w posiadłościach chińskich (w tymto nieforemnym kącie królestwa niebieskiego) uczynili obserwacyą astronomiczną nad długością i szerokością miejsca. Przybyły z *Czyngistaju* Kałmuk służył za tłumacza w tatarskim namiocie komendanta chińskiego, *Czyn-fu*, a w jego niebytności, trzeba było tłumaczyć z języka chińskiego na mongolski, z mongolskiego na kirgiski, a z tego, za pomocą Kozaka, na język rossyyski. Można sobie wyobrazić, ile dla tej okoliczności, rozmowa ta musiała tracić na swoim charakterze pierwiastkowym. Powrót z forpocztów Krasnoarskiej do *Ust-Kamienohorska* odbył się wodą po rzece *Irtyszu*, przez nader piękną krainę. Z *Ust-Kamienohorska* droga szła przez stepy, wzdłuż *Irtyszu*, przez *Semipalatyńsk*, (gdzie Baron *Humboldt* zabawił do dnia 22 sierpnia) do *Omska*. *Kiachta*, *Semipalatyńsk*, *Petropawłowsk* i *Orenburg* są dzisiaj miejscami bardzo ważnemi dla komunikacyi handlowych z Azją wewnętrzną. W *Semipalatyńsku* znajduje się wiele rodziny kupieckich, z *Taszkientu*, które posyłają corocznie kommisyonierów przez *Ili* do *Kaszgaru*, *Jerkantu* i *Chotenu*. Podróżni otrzymali tu wizytę od posłów Kokańskich, którzy powracali z *Petersburga*; znaleźli tu także Buchareyczyka, który odbywał drogę przez *Badakszan* do *Kaszemiru*, nie tykając nawet miasta *Ladaku* (w Tybecie zachodnim). W *Semipalatyńsku* *P. Humboldt* słyszał o pewnym wędrowniku angielskim, który, kilka lat temu, przybył z *Indyi* do *Kaszemiru*, ale został wygnany

z *Jerkantu* (byłto, zapewne, znamienity *Murkfort*, który przeszedł pasmo gór *Himalayskich*). Papierzy jego były w ręku pewnego kupca z *Taszkientu*, który mieszkał w *Semipalatyńsku*; nie było wtedy tego kupca, lecz zwierzchność miejscowa przyrzekła użyć wszelkich sposobów do odzyskania tych papierów, może wiele znaczących pod względem geograficznym. W *Omsku* P. *Humboldt* miał przyjemność obejrzeć przewyborną szkołę wojskową dla Kozaków syberyjskich, z którą połączono szkołę azyatycką dla usposabiania tłumaczy na linii *Irtyszu* (dobroczynne zaprowadzenie błogosławionej pamięci CESARZA ALEXANDRA I). W szkole tej do 250 Kozaków uczy się: matematyki (podług *Lacroix*), rysunków, zdejmowania planów, geografii, historii i zasad początkowych historii naturalnej. Ośmnastu młodzieńców zostało wysłanych do szkoły azyatyckiej, w której uczy się języków: mongolskiego i tatarskiego, a od pewnego czasu i francuzkiego. Nauka czytania i pisanja jest wykładana podług sposobu Lankastra. Nie wiele w Europie szkół wojskowych mogą się porównać z tém zaprowadzeniem, w którym pod głównym zarządem Jenerała *Broniewskiego*, panuje dobra obyczajność, porządek i największe ochędóztwo. Podróżni byli przywitani mowami w językach: rossyjskim, mongolskim i tatarskim. Z *Omska* udał się Baron *Humboldt*, przez *Troick* do fabryk: *Zlatoustowskiej* i *Miazskiej* na *Urału* południowym; w stepach kirgiskich, blisko *Orenburga* zwiedził wielkie solne źródła *Ileckie*, a w miesiącu październiku, przez *Symbirsk*, *Murom* i *Moskwę* powrócił do *St. Petersburga*. Wszędzie był spotykany z największemi honorami i gościnnością, a wdzięczność, wyrażona przezeń w każdym liście, poświadcza, iż znakomity ten uczoney, otrzymawszy od wspaniałomyślnego i szczodrego MONARCHY, wezwanie do tej podróży, za staraniem Ministra Skarbu, Hrabiego *Kankryna* i gorliwém uczestnictwem miejscowych zwierzchności, znajdował to wszyst-

ko, co tylko mogło wspierać ważne jego przedsięwzięcie.

Wyjątek z listu P. Professora Hanstena do P. Professora Szumachera, w Altonie.

Irkuck d. 11 kwietnia 1829.

Trudno znaleźć niebo, któreby lepiej sprzyjało obserwacyom astronomicznym, iak niebo Syberyi wschodniej. Zaraz od tey chwili, kiedy rzeka *Angara* (mająca źródło w jeziorze *Baykał* i będąca poczęści granicą *Irkucką*) stoi, pokryta lodem do samego kwietnia, atmosfera bywa nieprzerwanie pogodną: żadney nie widać w niej chmury; słońce czysto i jasno wschodzi i zachodzi, przy 50° — 55° zimna, i nie ma tak czerwonego blasku, iaki postrzegamy zimą na brzegu poziomym. Powietrze, z przyczyny wysokiego tey krainy położenia (od dnia 9go kwietnia do 17go, barometr stał między 737 a 710 millimetrem) i znaczney odległości od brzegow morza, zupełnie jest suche i wolne od par lub wyziewów. Ale, dla teyże przyczyny, wiosną, słońce działa tak mocno, że, przy 20° do 30° chłodu w cieniu, od strony południowej topnieie śnieg na dachach. Dnia 12 grudnia, opuściliśmy *Tobolsk* i, przez ciąg całej swej podróży do tuteyszego miasta, doznawaliśmy ustawicznie ciepła od 20° do 30° Reomura; z tém wszystkiém atoli, każdego ranku, przy wschodzie słońca, czyniłem obserwacye pod gołym niebem. Na szczęście, powietrze tuteysze, wśród 30° zimna, zupełnie jest ciche i tak suche, iż, pomimo tak mocnego mrozu, mniej tu cierpiemy, a niżeli u siebie przy 15°. Uszy i nos najbardziej są wystawione na działanie zimna, dla tegoż często się zdarzało, że mój służący, w czasie moich obserwacyy, napominał mi, ażebym ocierał śniegiem nos, iuż zupełnie zbiełały. Szruby na wszystkich narzędziach pokryłem delikatną skórką, gdyż dotknięcie się do kruszcu ręką sprawiaie takiż ból i białe pęcherzyki, iakie się formują od opieczienia

rozpalonym żelazem. Czasomierz *Arnolda*, w ciągu swoich obserwacyi, trzy razy stawał na 26° — 30° zimna, gdy przeciwnie oba zegarki *Kessela* bardzo dobrze się trzymały.

Termometry nasze, lubo trzymane były w futerałach, obłożonych grubą skórą i szczelnie zachowane w kieszeniach naszej karety podróżney; ia atoli kilka razy, wieczorem, widziałem je zamrożnięte. Nawet barometr pewnie byłby zamarznął, jeślibym go nie trzymał pod szubą, i na każdej stacyi nie brał z sobą do ciepłej izby. Dnia 30 stycznia 1829 roku, o godzinie pół-do-ósmej, zrana, termometr spirytusowy na stacyi Tunskiej (pod 56° szer. a $114\frac{1}{2}$ dług. podług południka wyspy *Ferro*), pokazywał $30^{\circ} 4'$; w termometrze zaś z żywem srebrem, to ostatnie zupełnie opadło do kulki, a na wierzchu miało znaczny dołek. Całkiem ono stwardniało, chociaż rurka termometru obemyaie 35° . Na stacyi Bagranowskiej (pod $55\frac{5}{4}^{\circ}$ szer. a $115\frac{1}{2}$ dług.), o godzinie pół-do-dziewiątej, wieczorem, obadwa termometry zawiesiłem w wolnym powietrzu. O godzinie 9tej postrzegłem, iż żywe srebro w termometrze *Pistora* opadło do kulki, było atoli jeszcze w stanie płynnym, i, za obroceniem termometru, przebiegło na drugi koniec. Termometr, nalaany spirytusem, pokazywał $30^{\circ} 2'$; ztąd się pokazuje, iż nieregularne żywego srebra ściśnięcie jeszcze do tego stopnia zimna, przy którym zamarza, jest bardzo mocne. Po kwadransie, termometr spirytusowy stał na $50^{\circ}, 4$, a żywe srebro w obudwu termometrach *Pistora* już tak stwardniało, iż, przy wszelkiem obracaniu termometru, nie przebiegało na drugi koniec. W jednym z nich żywe srebro jeszcze stało na iedną linię w rurce, lecz w kulce z iedney strony było widać znaczną wklęsłość, w której żywe srebro, za mocnym wstrząśnieniem termometru, zdawało się nieiakoś kołysać. Wkrótce potem żywe srebro zupełnie stwardniało. Następnego noclegu, wieczorem nalałem około 3 funtów żywego srebra do miednicy i wystawiłem na po-

wietrze. Nazajutrz, dnia 31, o godzinie w pół do ósmey, postrzegłem żywe srebro całkiem zamar-
złe i tak zastygłe, iż nie mogłem go odedrzeć od
dna miski. Można było je przetrząsnąć, iak ołów, i
wtedy było z początku płynne, dla tego, że nóż był
wzięty z ciepłej izby. Termometr spirytusowy po-
kazywał $31^{\circ} 75'$. Postawszy nieco w ciepłe, żywe
srebro odzieliło się od miski, ale było ieszcze tak
kruche, iż łatwo się rozbijało.

Co się tycze szukanego przeze mnie bieguna ma-
gnetycznego, dostrzegłem go pod długością $119^{\circ} \frac{5}{4}$
południka *Ferrae*, a przeto 8° do 9° daley na wschód,
niżelim mniemał w *Chrystyanii*. Moc magnetyzmu
od *Nowogrodu-Niższego* wyraźnie się powiększa ku
wschodowi, do samego południka.

*Wyiątek z listu P. Professora Parróta do
iego oycy, P. Akademika Parróta, pod datą
24 września 1829 roku, w klasztorze ś. Jerzego.*

„Dnia 1 września, wieczorem, wyruszyliśmy z *Ty-
flisu*, z tróygim własnych koni i dwoma powoza-
mi, w towarzystwie trzech Kozaków, iadąc przez
pustą a nader górzystą krainę, i, ustawicznie robiąc
niwellacye barometryczne, powoliśmy się ciągnęli
do *Eczmiadzinu*, dokąd przyjechalismy dnia 8go
września, po południu, i byliśmy tam gościnnie, i
z uszanowaniem spotkani przez tameczne duchow-
wienieństwo. Odpoczęliśmy i smaczny mieli obiad u
gościnnego i uprzejmego Archimandryty, do któ-
rego rekomendacyą dał mi Biskup tyflisski. Naza-
jutrz po naszym przyjeździe, odwiedzili nas trzy Ar-
cybiskupi i kilku Archimandrytów; po czém Patry-
archa, starzec lat 63 mający, uprzejmie i ze stoso-
wną do swego powołania godnością przyjął nasze
odwiedzenie, pośród uroczystego grona wyższych
zakonników. Młody Diakon był naszym tłumaczem,
i gdy oświadczył chęć żarliwą towarzyszenia nam
do *Araratu*, ia nie znalazłszy w *Tyflissie* tłumacza,
bardzo był rad z tego, iż pozwolono mi go wziąć
z sobą. Dnia 10, o południu, wyiechalismy z klasz-

toru, przeprawiliśmy się przez *Araks*, nocowali pod gołym niebem, a dnia 11, wieczorem, przybyliśmy do odosobnionego klasztoru ś. Jerzego, gdzie mieszka siedmdziesiąt - trzyletni Archimandryta, który nas serdecznie przyjął i przeznaczył nam kilka pokoiów. Klasztor sam leży o 4ry wiorsty od wioski *Arguri*, której nazwisko oznacza rozmnożenie winnej macicy, na znak tego, iż *Noe* zasadził tu pierwsze latorośle winne. Mieszkający w tej ustroni, zupełnie samotnej, pustelnik spokojnie i z pokorą znosi ucisk od Persów.

„Żyiemy tu po wojskowemu. Oprócz trzech Kozaków z *Tyflissu*, wziętem ich jeszcze czterech z *Erywanu*, oraz czterech żołnierzy pieszych. Na dziedzińcu klasztornym rozbity jest podróżny mój namiot, z narzędziami, gdzie też sypiam, pośród stojących straży. Moi towarzysze są umieszczeni w klasztorze, w obszernym, lecz dosyć ciemnym pokoju, w którym też obiadaemy. Ludziom naszym dano mieszkanie w drugiem skrzydle tego gmachu. Tak przeto, wesoło tu żyjemy, przepędzamy czas na naszych zatrudnieniach i czynimy ztąd nasze wyieczki.

» Zgrzybiały latami *Ararat* przyjął mię dosyć życzliwie, ja atoli, uwiedziony jego wysokością, nie umiałem okazać mu winnego poważenia; inaczej, byłby zapewne dozwolił mi usiąść na swoim najwyższym wierzchołku. Przy pierwszém uczynioném przeze mnie rozpoznaniu, wzbiłem się do wysokości prawie 13,500 stop paryzkich; ale dostrzegłszy, że od strony wschodniej, z której zacząłem wstępować na tę górę, spadziste lodów i śniegów urwiska będą stawiały niepokonane zawady, z porady jednego z włościan, postanowiłem po kilku dniach próbować weyść ze strony północno-zachodniej. W towarzystwie PP. *Begagela*, *Szymana*, śmiatego Diakona, 2ch żołnierzy, 1go Kozaka i 5ciu włościan, dnia pierwszego dostaliśmy się do krainy śniegów, grzeliliśmy się przy ogniu, rozłożonym z drew, któreśmy z sobą wzięli, a nazajutrz, zrana

śmiałośmy odbywali dalszą drogę po śniegu. Do południa, jeszcze nie dosięgliśmy celu, a czas przypominał nam wziąć się do powrotu; oprócz tego, podniosła się mgła i nadeszły chmury, które wierzchołek góry zasypały, tegoż wieczora, śniegiem; gdy, tymczasem, szczęśliwie powróciliśmy do naszego noclegu. Wysokość, której dosięgliśmy, podług obserwacyi barometrycznych wynosiła do 15,500 stop paryzkich, nad powierzchnią morza. Tak więc, byliśmy już wyżej góry *Montblank* (która, według największych oznaczeń ma 14,760, według zaś najmniejszych, 14.556 stop), i sędzę, iż nie bardzo zboczę, kiedy reszcie pozostałej naznaczę 2,000 stop; przez co *Ararat* co do wysokości zaledwo ustępuje *Elborusowi*.» (*Elborus*, podług uczynionych niedawno, przez PP. Akademików: *Kupfera* i *Lenca*, wymiarów, zawiera około 15,400 stop paryz., i dla tego znacznie jest niższą od *Araratu*).

» Od czasu tej podróży, *Ararat* ustawicznie pokrywają chmury; ale, jeżeli zajaśnieje dzień pogodny; czego właśnie naygoręcey pragnę, wzięwszy tedy z sobą tylko nieodbycie potrzebnych przewodników, uczynię, bez żadnych kurowodów, nowe usiłowanie dostania się na wierzchołek, który odtąd można już uważać za dosięgniiony.»

» *Ararat* jest ogromną masą czystey lawy, która zaraz o 50 wiorst daje się tu postrzegać, we wszystkich kierunkach. Góra ta nie ma podobno pewnego otworu wewnętrzznego, chyba może był nim znajdujący się wąwoz w stronie północno-wschodniej. Zresztą, można będzie ostatecznie to rozstrzygnąć, za wejściem na sam wierzchołek. Na całym *Araracie* żadnego nie widać drzewa. Blisko naszego klasztoru kończy się miejsce rośnienia drzew orzechowych i innych owocowych, dalej dają się postrzegać same tylko drobne krzewy. Nie znaleźliśmy tu ani węzów, ani drapieżnych zwierząt, któremi nas bardzo straszono, albowi też może się skryły, przejęte uszanowaniem ku naszej karawanie. Kurdowie także nie naruszali spokoyności tej

części *Araratu* i morowe powietrze nigdy więcej tu nie wkracza.»

» Przy drugiem naszym wchodzeniu, udało się mnie na najwyższym, przez nas osiągniętym punkcie, postawić wielki krzyż drewniany, 10 stop wysoki, z mocną tablicą ołowianą, na której został umieszczony następujący napis:

NICOLAO PAULI FILIO
totius Rutheniae Autocratore
Jubente

hoc asylum sacrosanctum
armata manu vindicavit
Fidei Christianae

Joannes Friderici filius
Paskewitsch ab Eriwan
anno Domini MDCCCXXVII (*).

» Krzyż ten pierwey, nimeśmy zaczęli nasze wchodzenie, był uroczyscie poświęcony przez tu-teyszego Archimandrytę.»

» Inne roboty nasze spiesznym idą krokiem. PP. *Begagel* i *Szymann* przedsięwzięli odbyć kilkodniową wyprawę. P. *Hen* szuka jakieykolwiek zdobyczy między zeschłemi roślinami, a P. *Fedorow* równie, jak zawsze, nie przestaje być gorliwym i zręcznym obserwatorem.» *Tłum. M. R.*

— *O podróży Kapitana Litke, na około świata.* *Litterary Gazette*, uwiadamiając o przejeździe okrętu rosyjskiego, *Sieniawin*, przez kanał do St. *Petersburga*, w powrocie ze sławney podróży naokoło świata, dokonaney przez flotę Kapitana *Litke*, udziela o tey naukowej wyprawie morskiej następnych wiadomości szczegółowych: w połowie czerwca 1828 roku, okręt *Sieniawin* wypłynął z portu petropawłowskiego, i z pomyślnym wiatrem wziął się ku ciśnieinie Beryngowskiej. Brzegi Kam-

---

(*) Co znaczy: Za panowania *NIKOLAJA PAWŁOWICZA*, Samowładcy *Wszech Rossyy*, to święte ustronie zbroyną ręką zdobył dla wiary Chrześciańskiej *Jan Fedorowicz Paskiewicz-Eriwański*, roku pańskiego 1827.

czatki, od strony morza, stawia widok nader spaniały. Pięć oddzielnie stojących gór olbrzymich, wulkanów (*Karacka, Awaczyńska, Żypanowska, Kronocka i Kluczeńska*) otaczają odnogę morską. Najwyższy z tych wulkanów, *Kluczeński*, przewyższający nawet górę *Montblank*, stawia widok całę osobliwszy i uderzający, wznosi się bowiem do 16,542 stóp, bezpośrednio od samego brzegu; gdy tymczasem *Montblank* jest tylko najwyższym wierzchołkiem całego łańcucha gór (*). Dnia 23 czerwca, okręt *Sieniawin* dosięgł skalistej wyspy *Karagina* (pod 58°59' szer. półn.) nie mającej drzew, ale pokrytej drobnemi zaroślami, w których się kryje mnóstwo niedzwiedzi, lisów i bobaków. W zatoce *Karagińskiej* znajduje się niewielka, prawie nieprzystępna wyspa *Werchoturka*, na której, jak twierdzą, płodzi się mnóstwo czarnych lisów. — Dnia 11 lipca, żeglarze postrzegli przyładek *Thaddey*, formujący południowy kraniec morza anadyrskiego, i, podług ich dostrzeżeń, leżący pod 61°41' szer. półn. Dnia 14, odkryli śnieże równiny wyspy ś. *Wawrzyńca*; a 15go, na wzgórzu wysp *Gwoździkowych*, leżących między Azją a Ameryką, używali przyjemności widzenia w jednym czasie obu części świata. Tu pierwszy raz mieli stosunki z *Czułczami*, którzy ich przyjęli po przyjacielsku. Narod ten dzieli się na dwa pokolenia: na *Czułczów osiadłych* i *koczowniczych* czyli tam nazywanych *jelenich*. Pierwsi mieszkają wzdłuż brzegów morza, zupełnie zaspakajającego ich potrzeby. Drugi koczują z licznemi stadami, wewnątrz krainy; i różnią się od nich nie tylko obyczajami, lecz nawet językiem. Bitniejsi są od tamtych, lecz zostają z Rosyanami w stosunkach przyjacielskich i formują jakby pośrednie ogniwo między osadnikami ruskimi nad rzeką *Kołymą* a swemi spółrodakami, opatrując

---

(*) Co się tyczy wymierzenia innych gór kamczackich, obacz list P. Doktora Mertensa do P. dożywotniego Sekretarza Akademii, Radcy Stanu P. N. *Fussa*.

tamtych różnemi płodami morskimi, za które biorą tytuń, wyroby żelazne i miedziane, i t. d. Gęsty tuman przeszkodził żeglarzom czynić dalsze postrzeżenia wzdłuż brzegów. Po długiém więc krążeniu, nakoniec, dnia 27, zarzucili kotwicę w odnodze *Megszykmiaskiej*, zamierzając nazajutrz wejść do przystani; ale mocny, od brzegu powstały wiatr przeszkodził temu, a żeglarze nasi, cały dzień na niczém spędziwszy, musieli swego zamiaru zaniechać i wziąć się ku południowi. Pod 64°47' szerokości, znaleźli przeyscie, (już dostrzeżone pierwey przez Klarka), i natychmiast wystali kilka łodzi w celu odkrycia przystani, co też udało się im w rychłym czasie. Nazajutrz, badacze przyrodzenia, którzy się znajdowali na okręcie, wyszli na brzeg i przekonali się, że kraina ta, poczytywana przedtym za część lądu stałego, jest rzeczywiście wyspą. Dnia 29, zmienili swoje stanowisko kotwiczne i postrzegli z wysokości, że się znajdują na szerokim kanale, utworzonym przez dwie wyspy rozległe i ląd Azji. Kanał ten, mający wiele przewybornych przystani, nazwany od nich został od imienia *Sieniawina*, i Kapitan z officerami, do dnia 6 sierpnia, gorliwie się zajmował zdjęciem jej planu. Przyładek *Mertens* formuje południowe wejście do tego kanału, poczytywanego za zatokę od czasów *Cooka*. Tu zostawili ciasninę Beryngowską, i, dnia 9 sierpnia, odpłynąwszy przyładek Czukocki, znowu przybyli do morza Anadyrskiego. Dnia 13go, dosięgłszy wzgórza przyładku, gdzie, przed 100 laty, znajdował się *Beryng*, nazwali go *Beryngowskim*; dnia 16, weszli do przestronney, dotąd jeszcze nieopisaney zatoki ś. *Krzyża*, w której zostawali do 5 września, i, po zdjęciu dokładnego planu, przekonali się, że ta zatoka rozciąga się na północ daley przyładku wschodniego, do ciasniny Beryngowskiej do koła biegunowego. Tu zaskoczyła ich zima, nader straszna wielkimi zawiejami, śniegiem i tumanami,— przetoż, z żalem, musieli zaniechać żeglugi wzdłuż tego brzegu niebezpiecznego, na którym zabawili

dłużey, aniżeli inny jaki przedtym żeglarz. Dnia 23, szczęśliwie przybyli do przystani petropawłowskiej, a stamtąd, przez wyspy *Karolińskie*, *Manille* i ciasninę *Zund*, pojechali do Europy.

NOWE DZIEŁA POLSKIE.

R e l i g i a.

Nauka religii dla młodzieży Izraelitów zawierająca obowiązki człowieka w ogólności, i Izraelity w szczególności. Przytém nayważniejsze ustawy ceremonialne. Porządkiem katechizmu ułożone, przez E. H. Tłumaczono z Hebrayskiego. Edycja pomnożona. Wilno, w drukarni M. Romma i Z. Szrift-gissera 1829.

S t a r o ż y t n o ś ć.

O kalendarzu dawnych Rzymian, przekład z niemieckiego. Wilno, nakładem i drukiem A. Marciniowskiego 1829.

Orestes trajedyja Eurypidesa w pięciu aktach. Z greckiego na polski język wierszem przełożona. Wilno, w drukarni M. Romma i Z. Szrift-Gissera. 1829.

E k o n o m i a.

Listy J. Chr. Saja do P. Malthus, pisane w rozmaitych materyach Ekonomii Polityczney, a mianowicie: o przyczynach powszechnego zatamowania handlu. Przekładał z francuzkiego Stanisław Budny, radca honorowy i magister prawa. w Wilnie nakładem i drukiem A. Marciniowskiego. 1829.

Nauka języków.

Dykeyonarz trudności języka francuzkiego, ułatwionych przez naybiegłęyszych grammatyków, wyjęty z powszechnego dykeyonarza francuzkiego

P. Boiste. w Wilnie nakładem i drukiem A. Marcinowskiego, 1829.

Technologia.

Sztuka robienia cukru z buraków; we dwóch częściach, zawierających instrukcyę: jak uprawiać buraki, i jak cukier z nich wyrabiać? Napisana po francuzku przez P. Dubrunfaut, a podług zastosowania do naszego kraju, w tłumaczeniu rossyyskiem profesora Szczegłowa, na język polski przełożona przez N. A. Kumelskiego. w Wilnie, nakładem i drukiem A. Marcinowskiego, 1829.

Prawidła do zakładania i utrzymywania trwałych dróg i gościnców, przez T. F. Krüger Inspektora dóbr skarbowych; przełożone z niemieckiego przez Stanisława Żugarzewskiego Kandydata Filozofii CESARSKIEGO Wileńskiego Uniwersytetu. Wilno, nakładem i drukiem A. Marcinowskiego, 1829.

Teatr.

Loklin czyli rozpacz uwięńczona; dramma we czterech aktach, przez Antoniego Chomińskiego Kapitana woysk Pol., napisana w 1828 r. Wilno. Nakładem i drukiem A. Marcinowskiego, 1829.

Edip w Kolonie, Tragedya Sofoklesa. Z greckiego przekładał Tadeusz Eliaszewicz. Wilno. Nakładem i drukiem A. Marcinowskiego, 1829.

Wymowa kościelna.

„Kazania czyli nauki parafialne na niektóre niedziele i święta, oraz nauki przygodne” przez JW. JX. Jana Pawła Weronicza Arcybiskupa Warszawskiego Prymasa Królestwa Polskiego. Tomów 2 w Krakowie w drukarni Józefa Mateckiego 1829, cena zł. 11. Dzieło to ważne i użyteczne dla duchowieństwa, zwłaszcza dla plebanów wiejskich, którym za wzór do nauk kościelnych posłużyć może; zajmuje każdego chrześcianina, wykładem zbawiennych nauk i prawd religijnych; a uważane pod względem literackim pomnaża skar-

by naszego języka. Nauk niedzielnych iest 14, Nauk przygodnych 10, Nauk świętalnych 14.

Bibliografia polska.

Dziennik Powszechny donosi „Za pierwszą polską książkę drukowaną w Królewcu, uchodził dotychczas *Katechizm Seklucyana* wydany tamże r. 1547. Tymczasem, w tych dniach nabyła publiczna narodowa biblioteka dziełko bardzo rzadkie, dotąd Bibliografom nieznanne, które epokę powyższą ieszcze o kilka lat cofa. Jest to „*Ustawa o zwierzchnieci chwale Bożej, i o kościelnych ceremoniach na ten xtalt, jako ię zachwawa w kościelech Xięstwa Pruskiego*,” drukowana in 4to u Jana Weynreyscha roku 1544. Pismo to składa się z 7 arkuszy (*). i zawiera przepis y odbywania nabożeństwa, ułożone przez biskupow ewangelickich, Sambyiskiego i Pomezkańskiego, oraz Doktorów pisma świętego, a do zachowania polecone przez Albrychta Xcia Pruskiego. Są tu ciekawe szczegóły, nie tylko do dzieiów Reformacyi w Polsce, ale i do dziejów naszego języka. Staranność Xięcia Albrychta o język polski, i tu widzieć się daie: poleca on, ażeby insza ewangelicka nie tylko w nowém kollegium, (to iest w założoney przez niego Akademii) ale i w innych szkołach była po polsku śpiewana i czytana. Sam język, iest w tém piśmie czysty, a we wszystkich modlitwach ma tok wzniosły i wspaniały. Wiele się napotyka wyrazów, które iuż teraz wyszły z używania; ale są i takie, które iuż podówczas. przed 300 laty. były starożytnemi; tak np. iest w jedném mieyscu wzmianka, iż cmentarz „u przodków naszych *tóźnicą* po polsku zwano.“

NOWE PISMA PERYODYCZNE.

Prospekt na pismo czasowe *Pamiętnik Sandomierski*. Pismo to, iak czytelnikom iego wiadomo, wychodziło iuż w r. b. i cztery poszyty składają.

(*) W egzemplarzu bibliotecznym brak 3go i 4go.

ce tom pierwszy przedpłaconym doręczone zostały. Żem przed wyściem rzeczonożemu, nie ogłosił *prospektu*, ta była przyczyna, iż chciałem się wprzód zapewnić, z jakim duchem przyjęty będzie: nie polecałem go Publiczności, lecz chciałem, ażeby ona sama oceniła wartość i uznała jego potrzebę. Chęciom moim stało się zadosyć, i *Pamiętnik Sandomierski* w roku następującym 1850 wychodzić będzie. Tom II. podobnież ma się składać ze czterech poszytów ozdobionych rycinami. Umiejący rzeczy brać z gruntu, wiedzą, ile każdemu narodowi zależy na pielęgnowaniu języka i pamiątek swoich. Dzięki światłym wydawcom przedniejszych pisarzy narodowych: nie zaginą już obszerniejsze naukowe dzieła pojedynczych osób, i czyny oddzielnych części lub całego rodu ziemaków naszych: lecz jeszcze zostaje wiele pomniejszych ulotnych pisemek, choć drukowanych, ale bardzo rzadkich, lub w rękopismach łatwo zepsuciu podpadających, które są wyłączną własnością swych miłośników, a które nie raz nader ważne dla języka i historii oyczystey zawierają przedmioty. Tą powodowany uwagą, wziętem się do wydawania pisma, o którym mowa. Podobnie jak dotąd opisywać będę sławne a niekiedy pomienione w dziejach naszych miasta, wsi, rzeki, jeziora, góry, kościoły, nagrobki, mogiły, posągi, zamki, miejsca na których bitwy zaszły i t. p. Będę wydobywał z ukrycia rękopisma, przenosił na papier dzisiejsze ustne podania, mało lub wcale nieznanne obyczaje i śpiewy ludu naszego, z historią mające związek, i nie raz iey wątpliwość wyjaśniające. Życia znakomitych mężów bez względu na stan i urodzenie, którzy krwi własney i majątku w potrzebach oyczyzny nie szczędzili, i tych którzy mądrą radą w pokoju i miłością bliźnich słynęli, składać także będą część pisma mojego. W pierwszych dniach każdego miesiąca, zaczynającego ćwierć roku, jeden poszyt wychodzić będzie, o czém *Dzienniki* doniosą. Tomasz Ujazdowski.

NOWE DZIEŁA CUDZOZIEMSKIE.

Literatura Starożytna.

Poetae Latini veteres etc. Florentiae 1827-1828.
1 vol. in 8vo maj.

Xięgarz Molini we Florencyi idąc za przykładem Francuzów, którzy kompletne dzieła Woltera we 3ch tomach wydrukowali, Niemców którzy wszystkie dzieła Cicerona w jednym objęli tomie, wydał w jednym tomie wszystkich starożytnych poetów Łacińskich. W tym tomie znajduje się *Catullus*, *Lukrecyusz*, *Virgiliusz*, *Tibullus*, *Propercyusz*, *Horacyusz*, *Owidyusz*, *Manilius*, *Phaedrus*, *Lukan*, *Persyusz*, *Silius Italicus*, *Stacius*, *Valerius Flaccus*, *Juvenalis*, *Martialis*, *Klaudyń*, *Plaut*, *Terencyusz*, *Seneka*. Tom rzeczony obeymnje przeszło 90 arkuszy czyli 1440 stronic. Papier naywyborniejszy welinowy. Czcionki umyślnie odlewane.

— *Della medicina di Aulo C. Celso*, libri otto, volgarizzamento di G. A. *Del Chiappa*, professore di medicina pratica e membro della facoltà medica nell' J. R. Università di Pavia, Milano 1828. in 16° pag. XII, e 580.

Dzieło to stanowi część ogromnego zbioru tłumaczonych na Włoski klasyków greckich i łacińskich, wydawanego w Medyolanie nakładem księgarza Silwestri, pod tytułem: *Biblioteca scelta di opere greche e latine tradotte in lingua italiana*. Mieli już wprowadzić Włosi dzieła Celsa tłumaczone przez X. *Chiari* i wydane w Wenecyi 1747 roku: ale to tłumaczenie nader jest dzisiay rzadkie i niezupełnie odpowiadało piękności i wdziękowi oryginału. Pisma włoskie z pochwałą mówią o przekładzie profesora *Del Chiappa*.

Historya.

— *Histoire générale de l'Inde ancienne et mo-*

derne, depuis l'an 2,000 avant J. C. jusqu'à nos jours, précédée d'une notice géographique etc. par M. de Marlès. Paris 1828 Eyméry. in 8vo vol. I—VI. (42, fr.).

W historyi tej zebrane są pracowicie wiadomości do dzieiow Indyi ściągające się, a po licznych dziełach w rozmaitych językach pisanych rozproszone. Wykład przyjemny zachęca do czytania tego wielce pożytecznego dzieła.

— *Histoire des Français*, par J. C. L. Simon-de de Sismondi. Paris 1828. Treuttel et Würtz. Tom X, pag. 643. Tom XI, pag. 652. Tom XII, pag. 655. (8 fr. chaque vol.).

Jest to ciąg dalszy historyi narodu Francuzkiego przez jednego z celniejszych żyjących autorów Pana Simonde de Sismondi. Tom X, zaczyna się od schyłku 1528 roku i od wstąpienia Filippa VI, czyli Waleryana na tron; tom XII, kończy się śmiercią Karola VI, to jest rokiem 1422.

— *Histoire de la Louisiane*, ou de la cession de cette colonie par la France aux Etats-Unis de l'Amérique septentrionale; précédée d'un discours sur la constitution et le gouvernement des Etats-Unis; par M. Barbé-Marbois. Paris 1828, in 8vo pag. 480.

Dzieło pracowicie napisane, bardzo ważne dla pragnącego poznać historyą, ustanowienia, zwyczaje i obyczaje nowego świata, mianowicie Ameryki północney.

— *Discorsi sulla Storia Veneta*, cioè Rettificazioni di alcuni equivoci riscontrati nella Storia di Venezia del sig. Darie, del conte Domenico Tiepolo, patrizio veneto, socio onorario dell'ateneo di Venezia. Udine 1828 vol. I—III.

P. Dominik Tiepolo patrycyusz wenecki, w dziele niniejszém zawarł uwagi i sprostowania wielu szczegółów w Historyi Rzeczypospolitey weneckiej przez znakomitego autora Pana Daru po francuzku wydanej znajdujących się.

— *Vita di Napoleone Bonaparte Imperatore de' Francesi*, preceduta da un Quadro storico della Rivoluzione francese, di Sir *Walter-Scott*, traduzione dall'inglese de'sigg. *L. Toccagni* ed *A. Clericchetti*. Milano 1828—1829, in 12m.

W roku przeszłym umieściliśmy w Dzienniku Wileńskim wyiątek z Historji Napoleona Bonapartego przez Waltera Skotta wydanej; dzieło to wyłumaczone na język francuzki i niemiecki, wybornie przełożone zostało i na włoski.

— *Histoire de la révolution grecque*, par M. Alexandre Soutzo, témoin oculaire d'une grande partie des faits qu'il expose. Paris 1829, in 8vo pag. 466, z portretem Alexandra Ypsilantego.

Jako naoczny świadek znaczney części wypadków i zdarzeń w ciągu powstania Greków przypadłych, P. Soutzo zasługuje na wiarę, iakiey nie można przywiewywać do dzieł pisanych przez autorów z wieści tylko lub gazet kłecących historye wypadków spótcześnych.

— *Histoire de Russie et de Pierre-le-Grand*; par M. le général comte de Ségur, auteur de l'Histoire de Napoléon et de la Grande-armée pendant l'année 1812. Paris 1829. in 8vo pag. VIII, et 583.

Historia kościelna.

— *Tabulae Historiae Ecclesiasticae secundum ordinem synchronisticum et periodos digestae*; auct. *C. Schoene*. Berolini 1828 in fol. pag. 63.

Autor dzieli historjã kościelnã na 7 okresów, i doprowadza do 1827go roku. Peryod 7my nayobszerniejszy i naylepiey wypracowany.

R o m a n s e.

— *Robert Fitzooth surnommé Robin Hood ou le chef des proscrits*, roman historique, par A. J. B. Defauconpret, auteur de Masaniello, de Jeanne Maillotte, de Wat-tyler etc. traducteur des romans historiques de Sir Walter Scott etc. Paris

1829. Gosselin, in 8vo min. Tom I, str. 196. Tom II, str. 203. Tom III, str. 210.

— *Ismael Ben Kaisar ou la découverte du nouveau monde*; roman historique par Ferdinand Denis, auteur de Résumé littéraire du Portugal. Paris 1829. in 8vo min. vol. 5 (15 fr.).

— *L'Épingle noire*, épisode de l'an 1816 par M. Emile Van-der-Burch. Paris 1829. in 8vo min. 4 vol. (12 fr.).

— *La Fidanzata Ligure*, ossia usi, costumanze e caratteri dei popoli della riviera ai nostri tempi, opera dell'autore della Sibilla Odaleta. Milano 1828 presso Antonio Fortunato Stella e figli. 2 vol.

— *Laure de Montreville, ou de l'Empire sur soi-même*, roman anglais, par feu Mme Brunton. in 8vo min. 5 vol. Paris 1829. (15 fr.).

Ladny romans w rodzaju Klaryssy Richardsona.

— *Les Mac Carty, ou qu'est-ce-que les gens comme il faut?* Roman américain. Paris 1829. in 8vo min. 4 vol. (12 fr.).

W tym romansie opisane są zwyczaje i obyczaje mieszkańców Stanów-Zjednoczonych Ameryki północnej, sposobem całę oryginalnym i żywo zajmującym.

— *Devereux*, par l'auteur de Pelham. Traduit de l'anglais par J. Cohen. Paris 1829. in 8vo min. 4. vol. (12 fr.).

— *La Femme, le Mari et l'Amant*; par Paul de Kock. Paris 1829. in 8vo min. 4 vol. (12 fr.).

P o e z y a.

— *Poesie scelte da Matthison, Goethe, Schiller, Cramer e Burger* tradotte in versi italiani dal dott. Antonio Bellati. Milano 1828.

Jest to zbiór pomniejszych poezyi sławnych pisarzy niemieckich Szyllera, Goethego, Bürgera, Matthisona, i Cramera; tłumaczonych wierszem włoskim przez Antoniego Bellati. Przyjemnie jest

porównywać poetyckie myśli i obrazy twardym i męzkim językiem oddane, z przelanemi na mowę słodką i wypieszczoną. Tłumaczenie Pana Bellati wierne i powabne: nie odmawia mu pochwał należnych nawet *Biblioteca Italiana* (1828. Luglio N. 151), jakkolwiek jest nieprzyjazną duchowi poezyi nowożytney, a wielbicielką przestarzałych mniemań i wyobrażeń.

Nauka języków.

— *Chrestomathie Mandchou, ou Recueil de textes mandchoux, destiné aux personnes qui veulent s'occuper de l'étude de cette langue; par M. J. Klaproth.* Paris 1828. Merlin. in 8vo pag. 273.

— *Abrégé de la grammaire Turque, outre les principes de cette langue, les idiotismes des discours familiers, et un petit vocabulaire en français, turc et hongrois; par J. Ch. de Besse.* Pesth 1829; Wigand. in 8vo maj. (1 flor. 50 kr.).

— *Anthologie grammaticale Arabe, ou morceaux choisis de divers grammairiens et scholastes arabes avec une traduction française et des notes, pouvant faire suite à la chrestomathie arabe; par M. le baron Silvestre de Sacy.* Paris 1829. in 8vo maj. pag. X. 520 et 186.

Wybór ten pism grammatyków arabskich, z niecierpliwością od orientalistów europejskich oczekiwany, służyć może za dopełnienie Chrestomystyi arabskiej, przez tegoż autora we trzech wielkich tomach wydanej.

F i l o z o f i a.

— *Saggio d'un corso di Filosofia del dott. Poli Baldassare, professore di filosofia nell' J. R. Liceo di Porta nuova in Milano. Volume I. Filosofia elementare.* Milano, tipographia di Francesco Sonzogno. 1828. in 12mo pag. 748 i XCV, oprócz przedmowy.

Prof. Romagnosi w Medyolanie, wielki i zacieg-

ty przeciwnik Kanta, którego iak widać nie bardzo rozumiał, umieścić w Dzienniku *Biblioteca Italiana* (1828 agosto N. 152 pag. 238 — 248) rozbiór niniejszego kursu Filozofii profesora Poli. Pomimo nieiakich pochwał temu dziełu, których odmówienie byłoby oczywistą niesprawiedliwością, wynurza się poważny recenzent z niechęcią za nowe wyobrażenia, nowe podziały w tym kursie użyte. Recenzja ta, równie iak inne pisma P. Romagnesi żywym iest obrazem uprzedzeń dawney, zgrzybiałej szkoły, która przeciwko nowym pomysłom i wyższemu dążeniu, nie prócz uporu stać nie umie.

Gospodarstwo domowe.

— *Le Cuisinier parisien*, ou l'art de la cuisine française au 19 siècle; traité élémentaire et pratique des entrées froides, de l'entremets de sucre etc. par *A. Carême* 2e édition, augmentée. Paris 1828 chez F. Didot. in 8vo avec 20 plan. (10 fr.).

— *Le pâtissier pittoresque*, composé et dessiné par *A. Carême*; contenant 125 planches gravées au trait, dont 110 representent une variété de modèles de pavillons, de rotondes, de temples, de ruines, de tours, etc. 3e édition augmentée. Paris 1828. chez F. Didot. in 8vo (12 fr.).

— *Le Pâtissier royal parisien*, ou traité élémentaire et pratique de la pâtisserie ancienne et moderne. par *A. Carême*. Paris 1828 chez F. Didot. 2 vol. in 8vo avec 41 planches (18 fr.).

— *Le Cuisinier des gourmands*, ou la cuisine moderne, enseignée d'après les plus grands maîtres; suivi de l'art de découper les viandes etc. par *A. Martin*. Paris 1829 chez Froment. in 18vo avec pl. (3 fr.).

Owoż pięć nowych dzieł, nowy podarunek dla łakotnisiów, dla wytwornych czcicieli żarłocstwa, którzy prostą, zwierzęcą potrzebę potrafili podnieść do ideału i na niey cel życia swojego oprzeć. Francuzi nayszczynniej i nayobficiej przysługują się im

książkami. W ostatnim dziele jest sztuka rozbiierania pieczystego, w której i przodkowie nasi niepospolitego talentu dawali dowody. Dwa poprzedzające poświęcone są wyłącznie nauce robienia pasztetów, jedno z nich ozdobione 125 rycinami, wyobrażającymi najpiękniejsze figury pasztetów.

S z t u k i.

— *Manuel du Calligraphe: méthode complète de Carstairs, dite americaine, ou l'art d'écrire en peu de leçons par des moyens prompts et faciles.* Trad. de l'anglais par *Tremery*. Paris 1828, chez Roret. in 18vo 120 pag. avec atlas in 8vo oblong de 28 planches. (3 fr.).

— *Nouveau système de sténographie, ou art d'écrire aussi vite que l'on parle.* par *Hipp. Prevost*. 2e édition. Paris 1828, chez Pichon et Didier. in 12m 47 pag. avec 4 pl. (1 fr. 50 cent.).

— *Stiquiotechnie, ou l'art d'enseigner à lire en vingt leçons d'une heure, au moyen de l'analyse des sons de la parole;* par *J. J. Montémont*, professeur de littérature grecque et latine. Paris 1828. in 8vo str. 72. (1 fr. 50 cent.).

PISMA PERYODYCZNE.

Gospodarstwo.

— *Giornale agrario Toscano*. 1829, to jest: Dziennik rolniczy Toskański, wychodzi we Florencyi cztery razy na rok. Każdy numer składa się z siedmiu arkuszy. Wydawcami są PP. *Lambruschini, Lapo de' Ricci, Cosimo Ridolfi* i t. d.

— *Repertorio d'agricoltura*, 1829, to jest: Repertorium praktycznego rolnictwa i gospodarstwa domowego. Wydaje go w Turynie *P. Ragazzoni* w terminach nieoznaczonych, w ciągu roku numerów 12ście.

— *Il propagatore*. 1829. Pod tym tytułem wychodzi w Turynie co miesiąc dziennik przemysłowy, a mianowicie rolnictwu i weterynaryi poświęcony. Numer składa się z 5ciu arkuszy, z rycinami.

— *Giornale agrario* etc. 1829, t. j. Dziennik gospodarstwa wiejskiego, pismo kwartałowe umiejętnościom agronomicznym poświęcone. Wychodzi w Bononii, pod redakcją Fr. Orioli i Gius. Astolfi.

— *Archiv der teutschen Landwirthschaft* 1829 t. j. archiwum gospodarstwa wiejskiego w Niemczech. Wydaje co miesiąc w Lipsku P. Fr. Phol. (4 Rthlr. 12 gr.).

— *Correspondenz-Blatt des Württembergischen landwirthschaftlichen Vereins*. 1829 t. j. Korrespondencya Towarzystwa rolniczego Wirtemberskiego. Wychodzi w Sztutgardzie co miesiąc.

— *Landwirthschaftliche Zeitung für Kurhessen*. 1829. t. j. Gazeta rolnicza dla Hesseńczyków. Wychodzi w Kassel co miesiąc.

— *Oekonomische Neuigkeiten und Verhandlungen*. 1829 t. j. Nowiny i wynalazki ekonomiczne, wychodzą w Pradze pod redakcją Pana André, a mieszczą w sobie wiadomości we wszystkich gałęziach gospodarstwa wiejskiego, leśnictwa, łowiectwa i t. d.

— *Allgemeine Forst-und-Jagd-Zeitung* 1829. t. j. Powszechna gazeta leśnictwa i łowiectwa. Wydaje we Frankforcie S. Behlen.

— *The Gardeners magazine*. 1829 t. j. Magazyn ogrodniczy, wiadomościom o udoskonaleniu gospodarstwa wiejskiego i domowego poświęcony. Wychodzi w Londynie raz na miesiąc, pod redakcją J. C. Londona.

— *Annales de nuevos descubrimientos usuales y praticos*. 1828 t. j. Roczniki nowych odkryć praktycznych, wydawane w Barcelлонie w języku hiszpańskim.

Historya naturalna.

— *Annali di Storia naturale.* 1829 t. j. Roczniki historyi naturalney; wychodzą w Bononii co dwa miesiące, pod redakcyą PP. *Camillo Ranzoni, Ant. Bertoloni, Ant. Alessandrini.*

— *Zeitschrift für Mineralogie.* 1829 t. j. Dziennik mineralogiczny, co miesiąc wydawany w Heydelbergu przez P. *Leonharda.*

— *Magazin für die Oryktographie von Sachsen.* 1829. t. j. Magazyn mineralogii topograficznej Saxonii i Szląska. Wydaje we Freybergu P. *Freyesleben.*

— *The botanical Register* 1829, t. j. Regestr botaniczny. Wydaie w Londynie raz na miesiąc P. *Sydenham Edwards.*

— *Curtis's botanical magazine.* 1829. t. j. Magazyn botaniczny. Wydają w Londynie raz na miesiąc S. *Curtis* i W. *Jackson Hooker.*

Fizyka, Chemia.

— *Journal für technische und ökonomische Chemie.* 1829 t. j. Dziennik Chemii technologicznej i ekonomicznej. Wydaje w Lipsku raz na miesiąc O. L. *Erdmann.*

— *Annalen der physik und Chemie.* 1829 t. j. Roczniki Fizyki i Chemii. Wychodzą w Lipsku raz na miesiąc pod redakcyą P. *Poggendorffa.*

— *Annali di Farmacia, Chimica etc.* 1829 t. j. Roczniki Farmacyi, Chemii i nauk z nimi związek mających. Wydaie Dokt. Ant. *Cattaneo* w Medyolanie.

— *Dziennik Cherokisów.* W Nowey Echocie, naczelném miejscu kraju Cherokisów w Ameryce wychodzi tygodnik, w języku angielskim i cherokiskim, przez jednego z krajowców wydawany, pod tytułem: *Fenix Cherokiski.* Piérwszy numer wyszedł dnia 21 lutego 1828go roku. Abecadło Cherokiskie składa się z 85 liter.
